

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έννατος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Ἔτος ἐννενήντα δύο καὶ μὲ χίλια ὀκτακόσα,
ἔτος ἔμπερδεψε τὸν χρόνον ἡ ποιητικὴ μας γλῶσσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή. — ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Ὁ ΡΟΜΟΣ τὴν ἑβδομάδα
κι' ἔδρα ἔξοτινάδα
Συνδρομητὰς τὰ δέξιμα
καὶ ἔστιν Ἀθῆναι τὴν πόλιν
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διην
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο

- μόνον μὴ φορὰ τὰ βγαίνω,
- κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνει.
- γιατί λεπτὰ δὲν ἔχωμα,
- καὶ εἰς τὴν ἀλοδακίην.
- ὄχιως νῆμα κι' ἐντροπήν.
- ἔργητα βύδακα καὶ μόνω.

γιὰ τὰ ἔνα ἑμιας μέρη
Κι' ἕνα φύλλο ἂν κρατῆς
κι' ὅποτε τὸν παρὶ δὲν δίδει
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ
Γιὰ τὴ σάρκα καὶ τὴ μάρκα

- δεκαπέντε καὶ ὅτὸ χίρι.
- ἔγινε συνδρομητῆς,
- ἐὰ δὲν πάγ μαῦρο φίλι.
- ἀπ' εἰσέτας πρὸς ἐμέ.
- κάθε φύλλο μὴ δεκάρα.

Τοῦ Ἰουνίου εικοστῆ
κι' ἄς ὀνειρῶ ὅσοις μὰς χρωστεῖ.

Ποῦντα ἐννενήντα δύο καὶ τρακόσα περιπλάον.
κατεκλύθη πᾶσα χώρα ἐξ ἀκριθῶν πειναλέων.

Πατὴ εἰς νέον χρόνον
τὸν παλαιὸν σαρόνων.

Ἐννατος χρόνος σήμερα, ὁ Φασουλῆς δι' πάλιν
χαίρειται τὸν Ἰψιστον μὲ συντριβὴν μεγάλην.
γιατὶ δὲν τὸν ἐτρέμαξε τὸ φάσμα τοῦ θανάτου
καὶ βλίπει ζῶν τὴν χαραινὴν τοῦ χρόνου τοῦ ἐνάτου,
καθ' ὅλα πικνευδαίμονος, καθ' ὅλα σωτηρίου...
ἀρχὴ σοφίας πάντοτε ὁ φόβος τοῦ Κυρίου.

Ἐκτον θερμῶς εὐχαριστεῖ μὲ χαιρούσαν καρδίαν
τὸν κύριον Γαστὸν Ντισάμ, ποῦ φάλλει τὴν Ἑλλάδα,
δι' ὅσα γράφ' ὑπὲρ αὐτοῦ μὲ τόση ἀρετιῶν
μίσκα εἰς τὴν πολὺκροτον περὶ Ρομηῶν φυλλάδα,
μὰ κι' ὅσοις γράφουν δι' αὐτὸν Ἑγγλέζους, Ρώσους, Γάλλους,
τοὺς γράφει ἀπαξάπαντος ὅτουι δῶ τοῦ ἀτραγαλίου.

Ἀπύτερον σὰν Μπερτόδουλος γουπητῆς ἴστον Ὀρόνον
θωμάται τί κατώρθωσε τὸν παρασμένον χρόνον,
πῶς ἔσπασε κι' ὁ Κόρδονος καὶ πῶς ἔξαντακόθη,
θωμάται τὸ ξεσβέρκωμα, θωμάται τοὺς μπιλάδες,
ἀλλὰ ποτὶ δὲν λησμονεῖ πῶς τέλος ἤξιώθη
τὰ μὴ φορῆ τοῦ Ἰπουργου τῶν Ναυτικῶν βελλάδες.

Πλήν καὶ τοὺς φίλους χαιρετᾶ τοὺς Ἀμερικανούς
δι' ὅσους τὸν ἱερούσκωσαν ἑπαινοὺς ἱκανούς,
καὶ μὲ πολὺν ἱποποτισμὸν τὸ μέτωπον σηκῶνι
ἂν καὶ τὸν παραδίδαξε ἡ πείρα ἢ μακρὰ
ὅτι μ' ἑπαινοὺς κανενὸς στομαχί καὶ δὲν φουσκῶνι
κι' οὐδ' ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια προσγίνεται μικρά.

Τρίτον θωμάται πῶς κανεὶς δὲν τοῦρριξε κανόνι
κι' ὡς τώρα καθυστέρησι τὸν νοῦ τοῦ δὲν γανόνει,
τίταρτον πῶς κουτοσίβελο καινούριο δὲν ἀπέκτησε,
πῆπτον πῶς μίλαθρον λαμπρὸν ἴστον Φαληρία ἔκτισε,
ποῦ τοῦ Παντός συντίλειαν ὁ Πλάστης θὰ σημαίνῃ
κι' ἀκόμη τὸ μαγκυφόικο ἀπλήρωτο θὰ μὲνῃ.

Ἀγροίκος ὅπως πάντοτε καὶ μηχιλιθᾶνης σάιτος
ἀρετικῶς καὶ θηλικῶς φιλεῖ ἀνεχαίρειτος,
ἀρχίζει δι' νὰ ἰνοῖται ἀπὸ πολλὰ συμβάτῃτα
καὶ γράφει ὡς ἀπόφθιγμα ἐπὶ παντός μνημείου
πῶς ἐκ πασῶν τῶν ἀρετῶν θὰ μὲνῃ πρώτη πάντα
τὸ ζῆν καὶ θνήσκαι μ' ἔξοδα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

